

Coördinator beveiliging

A large, light purple arrow pointing to the right, positioned in the lower half of the page. A red rectangular box with a dark blue border is overlaid on the right side of the arrow, containing the text 'Wettelijke kaders' in white.

Wettelijke
kaders

Colofon

Copyright

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Samenstellers en uitgever zijn zich volledig bewust van hun taak een zo betrouwbaar mogelijke uitgave te verzorgen. Niettemin kunnen zij geen aansprakelijkheid aanvaarden op onjuistheden die eventueel in deze uitgave voorkomen.

De uitgever meent alle rechten van afbeeldingen te bezitten of daar afspraken over te hebben gemaakt. Indien rechthebbenden toch een opmerking hebben, kunnen zij zich tot de uitgever wenden.

crebo 25408

ISBN

978-94-93179-23-3

Adresgegevens

Smart Educational Tools, onderdeel van stichting eX:plain
Disketteweg 6
Postbus 1230
3800 BE Amersfoort
www.smarteducationaltools.nl

Juni, 2020

Inhoud

Algemeen	5
1. Wet- en regelgeving	7
1.1 Rechterlijke macht	9
1.2 Strafzaak	13
2. Wetboek van Strafvordering	19
2.1 Verdachte	23
2.2 Voorbereidend onderzoek (fase 1)	25
2.3 Onderzoek ter terechtzitting (fase 2)	29
2.4 Tenuitvoerlegging (fase 3)	32
2.5 Bevoegdheden ten aanzien van een verdachte in het voorbereidend onderzoek	34
2.6 Opsporing en inbeslagneming door (hulp)officier van justitie	54
2.7 Opsporing en inbeslagneming door de rechter-commissaris	59
2.8 Bijstand aan opsporing door burgers	61
3. Wetboek van Strafrecht	67
3.1 Algemene bepalingen	69
3.2 Misdrijven	94
3.3 Overtredingen	136
4. Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus	139
4.1 Over de Wpbr	140
4.2 Vergunningplicht	146
4.3 Goedkeuring van modellen van uniformen Rpbr	152
4.4 Vaststellen modellen legitimatiebewijzen Rpbr	153
4.5 Klachtenregeling Rpbr	156
4.6 Optreden naar buiten Rpbr	157
4.7 Toestemming voor werkzaamheden Wpbr	160
4.8 Opleidingseisen Wpbr	165
4.9 Eisen aan personen van een beveiligingsorganisatie Wpbr	169
4.10 Toezicht Wpbr	173
4.11 Wet op de economische delicten	176
5. Burgerlijk Wetboek	179
5.1 Onderwerpen Burgerlijk Wetboek	181
5.2 Gevonden voorwerpen	183
5.3 Overeenkomsten	187

6. Arbeidsomstandighedenwet	193
6.1 Toepassingsgebied van de Arbowet	196
6.2 Regels voorgeschreven in de Arbowet	196
6.3 Inspectie Sociale Zaken en Werkgelegenheid	199
6.4 Arbodienst	202
6.5 Regelgeving omtrent persoonlijke beschermingsmiddelen	210
7. Opiumwet	213
7.1 Opbouw Opiumwet	214
7.2 Strafbaarheid	215
7.3 Hoe te handelen bij het aantreffen van drugs	216
7.4 Soorten drugs	218
8. Wegenverkeerswet	223
8.1 Verkeersregelingstaken van de beveiliging	225
8.2 Misdrijven WWV	227
8.3 Reglement Verkeersregels en Verkeerstekens (RVV)	231
9. Algemene verordening gegevensbescherming (AVG)	241
9.1 Over de AVG	242
9.2 Persoonsgegevens	243
9.3 Uitzondering AVG	245
9.4 Verwerking van persoonsgegevens	246
9.5 Bewaartermijn persoonsgegevens	246
9.6 De rechten van de betrokkene	248
9.7 Register verwerkingsactiviteiten	250
9.8 Verwerkersovereenkomst	250
9.9 Technische en organisatorische maatregelen	251
9.10 Wet meldplicht datalekken	252
9.11 Autoriteit Persoonsgegevens	254
Bronvermelding	255

Wet- en
regelgeving

H1

H1 Wet- en regelgeving

Leerdoelen:

- De verschillende soorten rechtsbronnen benoemen en voorbeelden geven
- De verschillende rechtscolleges kunnen benoemen inclusief welk soort rechtscollege welke zaken behandelt
- De procedure van een rechtszitting omschrijven en de drie uitspraken van een rechter kunnen benoemen
- Kunnen benoemen wie strafrechtelijk minderjarig zijn
- De straffen en maatregelen kunnen benoemen die de rechter kan opleggen aan strafrechtelijke meerderjarigen en strafrechtelijke minderjarigen

Inleiding

Hoewel de leerdoelen in dit hoofdstuk niet in de exameneisen staan volgt hier eerst een uitleg over diverse onderwerpen rond het recht. Hiervoor is gekozen omdat zonder dit inzicht de overige hoofdstukken minder goed te begrijpen zijn.

We hebben allemaal weleens te maken met regels. Veel van deze regels zijn vastgelegd in wetten en andere geschreven regelgeving. In Nederland is de belangrijkste wet de Grondwet. Deze wet beschermt de bevolking met bepaalde rechten. Die zelfde wet schrijft dwingend voor dat er bepaalde wetten gemaakt moeten zijn, zoals bijvoorbeeld het Wetboek van Strafrecht. Zo een wet noemt men een organieke wet, de basis van die wet ligt dan in de Grondwet.

We kennen in Nederland een kleine 2000 wetten. Formele wetten worden vastgesteld door de regering en de Staten-Generaal (1e en 2e Kamer). De hoeveelheid aan wetten wordt beïnvloed door het feit dat er een nieuwe wet wordt gemaakt als het nodig blijkt. Deze utiliteitswetten noemen we bijzondere wetten zoals de Opiumwet en de Wegenverkeerswet.

Ook provincies en gemeenten mogen (lagere) wetgeving maken zoals verordeningen. Ze mogen daarbij niet afwijken van hogere wetgeving zoals wetten en wetboeken.

Algemene Maatregelen van Bestuur (AMvB)

In Nederland zijn er veel wetten en regels. Niet alle regels worden in een wet vastgelegd.

Een AMvB is een Koninklijk Besluit (KB) van de regering en wordt, anders dan een wet, in principe zonder medewerking van de Staten-Generaal vastgesteld. Na vaststelling vindt publicatie plaats in het Staatsblad. Dat een wet soms regels over uitvoering bevat via AMvB of ministeriële regeling is omdat het parlement zich niet met de technische uitvoering hoeft bezig te houden. Het parlement machtigt de regering om die uitvoering zelf te regelen op basis van de uitgangspunten die in de wet staan.

De meeste AMvB's berusten op een formele wet. We spreken dan van gedelegeerde wetgeving. De wet bepaalt dat regels nader mogen worden uitgewerkt in een AMvB. Is dat niet het geval, dan spreekt men van een 'zelfstandige' AMvB.

Verordeningen

Algemene Plaatselijke Verordening of APV is in Nederland de gangbare term voor door de gemeente uitgevaardigde (lagere) wetgeving. De Gemeentewet geeft de gemeenteraad de bevoegdheid dit soort wetgeving uit te vaardigen.

Ook in de provincie kan een verordening vastgesteld worden. Deze provinciale verordening wordt vastgesteld door de Provinciale Staten van een provincie.

Deze bevoegdheid komt voort uit de Provinciewet.

Jurisprudentie

Een belangrijke rechtsbron voor zowel publiek- als privaatrecht is de zogenoemde jurisprudentie. Jurisprudentie is een verzameling van vonnissen en arresten van rechtscolleges in Nederland. Wanneer een rechtscollege een uitspraak heeft gedaan in een bepaalde zaak, houdt dat in dat andere rechtscolleges in de toekomst bij hun uitspraak daarmee rekening dienen te houden.

Samenvatting

Organieke wetten:

wetten die dwingend zijn voorgeschreven door de Grondwet.

Bijzondere wetten (ook wel utiliteitswetten genoemd):

deze worden naar behoefte ontworpen of verwijderd.

Formele wetten:

wetten die worden vastgesteld door regering en Staten-Generaal.

AMvB:

lagere regelgeving ontworpen door één minister.

Verordening:

door gemeente of provincie uitgevaardigde (lagere) wetgeving.

Jurisprudentie:

verzameling vonnissen en arresten van rechtscolleges in Nederland.

1.1 Rechterlijke macht

De rechterlijke macht beoordeelt of er regels zijn overtreden en neemt daarna beslissingen in conflicten tussen burgers onderling en tussen de overheid en de burgers.

In Nederland heeft iedereen het recht om zijn geschil voor te leggen aan een onafhankelijke rechter, die daarna op basis van de bestaande wet en regelgeving een onafhankelijke beslissing neemt. De rechters in Nederland doen uitspraken over publiek- en privaatrecht.

In Nederland zijn de volgende instanties belast met de rechtspraak: rechtbanken, gerechtshoven en De Hoge Raad der Nederlanden. Op welke wijze zij georganiseerd zijn is beschreven in de Wet op de rechterlijke organisatie (Wet RO art.2)

Rechtbanken

Het rechtsgebied van een rechtbank is een arrondissement en daarom wordt het ook wel arrondissementsrechtbank genoemd.

Nederland is opgedeeld in 11 arrondissementen en er zijn dus 11 rechtbanken. De uitspraak van de rechter van een rechtbank wordt vonnis genoemd. Het Openbaar Ministerie wordt bij strafzaken vertegenwoordigd door de officier van justitie, ook wel openbare aanklager genoemd.

De rechtbanken zijn vervolgens onderverdeeld in kantonrechter, politierechter, kinderrechter, economische (politie)rechter en meervoudige kamer.

De kantonrechter

De kantonrechter is een alleen rechtsprekende rechter en is bevoegd in eerste aanleg de volgende zaken te behandelen:

- overtredingen in het publiekrecht;
- geschillen betreffende huur en verhuur in het privaatrecht; geschillen betreffende een arbeidsovereenkomst in het privaatrecht;
- geschillen in het privaatrecht met een waarde tot € 25.000,-

De politierechter

De politierechter is een alleen rechtsprekende rechter die minder ernstige strafzaken behandelt. Dit kunnen misdrijven zijn.

U moet hierbij denken aan zaken als:

- diefstal;
- bedreiging;
- belediging van een ambtenaar in functie;
- mishandeling.

De politierechter mag alleen een onvoorwaardelijke gevangenisstraf opleggen van maximaal twaalf maanden. De politierechter mag niet de maatregel terbeschikkingstelling (tbs) opleggen. De wetgever is van oordeel dat de maatregel van tbs te ingrijpend is om door een alleensprekende rechter op te laten leggen. Ook mag de politierechter, om diezelfde reden, de maatregel plaatsing in een inrichting voor stelselmatige daders niet opleggen. De politierechter doet vrijwel altijd direct na de behandeling van de strafzaak een mondelinge uitspraak.

De officier van justitie bepaalt of de zaak door de politierechter of de meervoudige strafkamer van de rechtbank wordt berecht.

Als de officier van justitie van mening is dat de zaak eenvoudig van aard is en de strafeis van de officier maximaal twaalf maanden gevangenisstraf is, zal hij de zaak aan de politierechter voorleggen. Eist de officier van justitie een gevangenisstraf van langer dan twaalf maanden, dan moet hij de zaak voorleggen aan de meervoudige strafkamer.